

-Det måste finnas paparazzikonstnärer som åker runt på motorcyklar och ritar av kändisar i farten! I akrylfärg.

-En del målar med tusch, andra i olja.

-I Paris sitter konstnärerna utmed kajerna och målar fragment av vad de ser.

-En del målar på tunnelväggar medan de kör förbi.

-Ingen vill väl köpa tunnelvägg?

-Paparazzikonstnärerna målar genom teleobjektiv. Krokiundervisningen går till så att de står med kikare 400 meter från modellen.

-Det kallas distansundervisning.

-De får ha snabbstativ som går att veckla upp väldigt snabbt. Och är bakgrunden färdigmalad är det bara katastrofen som skall dit. Tunnelmynning, hotellentré, swimmingpool...

-Det är som korsstygnbroderi. Korsstygnspaparazzi!

-Åkande på motorcykel!

-Jag beundrar tändstickstavelpaparazzikonstnärerna.

-De har inte gjort något sedan 1949!

De har gått över till tändare.

-Fotoateljéerna borde ha kända olyckor som man kunde sticka in huvudet

i, i offrets ställe. Eller skulpturer, Venus de Milo till exempel. Men då sticker man inte in huvudet, utan armarna.

-Jag tänker mig en bild av Kristus på korset och runt svärmar 40 paparazzikonstnärer.

-Bilderna på Kristi korsfästelse får vi se när uppståndelsen har lagt sig!

-Silhuettklipparpaparazzi.

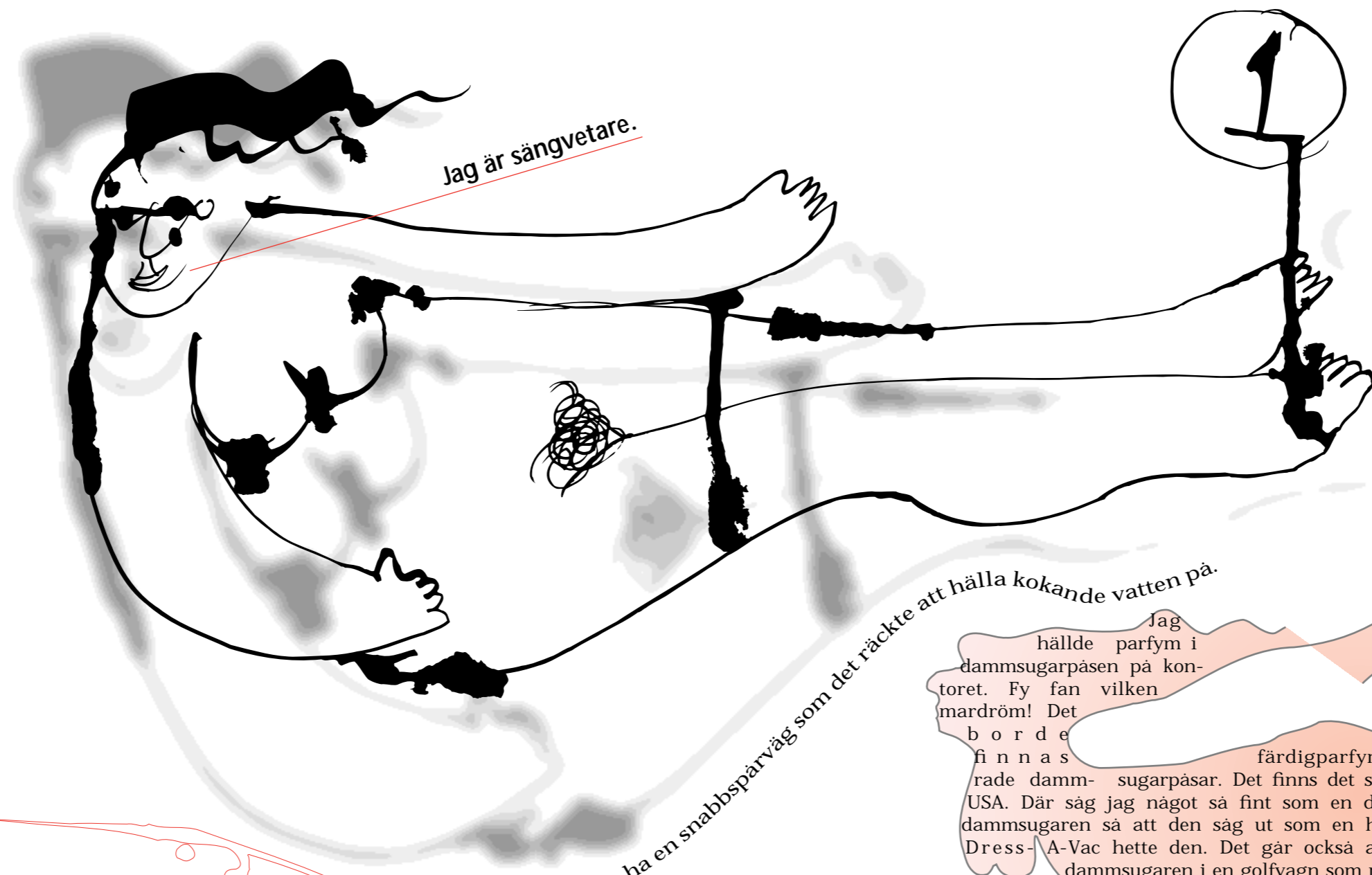
-Eller paparazzitrollkonstnärer som trollar i förbifarten. I stället för att vara så elaka att de tar bilder av folk, så underhåller de dem i 200 km/h med ett enkelt trick: "Tag ett kort!"

-"Kolla! Inga händer på styret!"

-Höjden av skicklighet för en paparazzikonstnär är att gravera ett fri-märke i farten.

-Är det då inte konstigt att det heter "graverande" när man har gjort någonting bra?

-Tänk er en utställning med paparazzikonstnärer som inte tillhör de mest framgångsrika och inte har lyckats sälja sina bilder till syndikaten. Men de har jävligt fina bilder. Till exempel en bild av ett buskage med antydning till en grusgång och tyg i oskarpa. Bildtexten lyder: "Bakom den här busken fanns Prins Filip". Men bilderna skall vara konstnärligt jävligt bra!

Jag är sångvetare.

Man skulle ha en snabbpärva, som det räckte att hålla kokande vatten på.

Jag hällde parfym i dammsugarpåsen på kontoret. Fy fan vilken mardröm! Det borde finnas färdigparfymade dammsugarpåsar. Det finns det säkert i USA. Där såg jag något så fint som en dräkt till dammsugaren så att den såg ut som en hemhjälp. Dress-A-Vac hette den. Det går också att klä in dammsugaren i en golfvagn som man val-lar i lägenheten. Dammsu-garmunstycket klär man om till en järnfemma. Till sist fodrar man kylan så att den blir mjuk och fin när man öppnar den, med sådana där in-sydda knap-par.

Män går på Claes Olsson som surrogat för könsakten. Eller könshandeln. De halkar in, det är ju så nära, "det kan bli något här i stället". Där står de och gnider sina ebonitstavar. Mot kattskind. Det ligger någonting i det. I stället för att åka till Pajala och para sig kunde kvinnorna komma till Claes Olsson. Och stå där, med ett gre-nuttag i ena handen.

Framtidstro: att spara äggvita i kylan.

Du som är byråchef, kan du dra ut den nedersta lådan!

Nya verktyg: Spikböjare - ser ut som en vanlig hammare. Skruvhuvudpulveriserare - ser ut som en vanlig skruvmejsel.

Alla vi barn i Buller-skyddsbyn.

I Kastrullresan skall kastrullen inte vara av alumi-num, utan av nä-ver.

Flickan med sä-kerhetständstickorna.

Bockarna Bruse är tveksamma, man bor-de nog filtrera bort bruset.

-Jag såg i TV att de hade ostrace i Schweiz, en stor ost som de skulle rulla ner för berget och som de sprang efter med pinnar och siktade om. Varför har vi inte sådant i Sverige?

-Man skall inte leka med maten.

-När den kommer fram är den inte mat längre!

De gamla vä-derkvarnarna malde mjöl och drevs av vin-den. Men om det nu finns mer mjöl än det finns vind kan mjölkvarnar skapa vind. Mjöl hålls på ett sko-velhjul som driver en fläkt som blåser. Kopplar man ihop två stycken har man sta-tus quo. Då har i alla fall ett antal personer sysselsatts. Där har vi en lösning på syssel-sättningsproblemet!